

ROZSIEŚĆ SIĘ (4) *vb pf*

rozś- (3), rozł- (1), [rołś-].

o oraz e jasne; -sia- (1) *OpecŻyw*, -sia- (1) *ModrzBaz*.

inf rozsieść się (1). ◇ *praet* 3 *sg n* rozsiadło się (1). ◇ [3 *pl m pers* rozsiedli się.] ◇ *con* 3 *sg f* by się rozsi(a)dła (1). ◇ *part praet act* rozsiądszy się (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVI* (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

1. *Usiąść w wielu miejscach* (o wielu); *discumbere PolAnt*; *sedere Modrz* (1) :

rozsieść się po czym (1): Ktoby to wysłowił/ co ci [swawolni mężczyźni] broią rozsiadłzy fię po fali káždy z swoią [tj. z towarzyszką] *ModrzBaz* 54v.

[*Zwrot*: »rozsieść się na części« = *usiąść grupami*: rofkázał iem [Jezus uczniom]/ rołfadzić wżyftki gromadami na zielonyi tráwie/ I rołsíedli się na części [*discubuerunt in partes*]/ poftu a popiącidzieśiąt *MurzNT Mar* 6/40 (*Linde*).]

2. *Rozerwać się, pęknać; rumpi Mącz* (3) : Tedy więc nasi panowie Mają troski w swojej głowie, By sie ziemia nie rozsiadła, Na ich domy nie przypadła. *BierRozm* 24.

Przen (2) : *Rumpi licentia quorundam*, *Rozsieść* rołtąpić fie dla fwey woley niektórych/ to yeft ták zá złe przyimować ich fwą wołą/ áż ku fercu idźie. *Mącz* 360c.

[*rozsieść się od czego*: Także miecz barzo ostry me serce przenikał, Które mi się rozsieść chce od żalu wielkiego, [*Gdy*] sobie wspomnę onę mękę Syna mego *DramStp* II 279, II 279.]

Fraza: »[komu] serce się rozsiadło (a. [rozsieść się chce])« (1): a nie dziw iż fie w ten czas [męki Jezusa] iey [Maryi] ferce nierozłiadło. *OpecŻyw* 133v; [Ciężki ból i też żałość cierpi moje serce, I od wielkiego smutku aż mi się rozsieść chce. *DramStp* II 279, II 279].

Synonimy: 2. *rozpęknać się, rozskoczyć się, rozstąpić się*.

Formacje współrdzenne cf SIEŚĆ.

Cf [ROZSIADŁY], ROZSIĘDZIENIE